

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 lutego 2026 r.

w sprawie **A. K.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k.

wniosku obrońcy skazanego o wyłączenie SSN Ryszarda Witkowskiego

od udziału w sprawie III KK 286/23 Sądu Najwyższego,

na podstawie art. 40 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Ryszarda
Witkowskiego od udziału w sprawie III KK 286/23.**

UZASADNIENIE

W dniu 2 czerwca 2023 r. w Sądzie Najwyższym zarejestrowana została pod sygnaturą III KK 286/23 kasacja obrońcy skazanego A. K. , w której podniesiono m. in. zarzut zaistnienia w postępowaniu przed sądem odwoławczym bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. z uwagi na to, że w składzie Sądu Okręgowego w Krakowie zasiadał sędzia, który został powołany na swój urząd w wyniku rekomendacji Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz

niektórych innych ustaw. Do rozpoznania sprawy wyznaczony został m.in. sędzia Sądu Najwyższego Ryszard Witkowski. Pismem z dnia 29 stycznia 2026 r. obrońca skazanego wniósł o wyłączenie od udziału w sprawie wskazanego sędziego, ponieważ uzyskał on nominację w tym samym wadliwym trybie, co sędziego orzekający w postępowaniu odwoławczym. Obrońca w obszernych wywodach odwołał się przy tym do orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz trybunałów międzynarodowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego zasługiwał na uwzględnienie ze wskazaniem, że podstawą prawną wyłączenia sędziego Ryszarda Witkowskiego jest przepis art. 40 § 1 pkt 1 k.p.k.

Jest bezsporne, że sędzia Ryszard Witkowski objął urząd sędziego Sądu Najwyższego w wyniku rekomendacji Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w oparciu o przepisy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r., a więc organu, który nie stanowi Krajowej Rady Sądownictwa w rozumieniu Konstytucji RP (zob. m. in. uchwała połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20, którą związane są wszystkie składy Sądu Najwyższego i uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22). Pociąga to za sobą stwierdzenie, że sąd z udziałem sędziego Ryszarda Witkowskiego jest nienależycie obsadzony, zatem orzeczenia wydane w tym składzie dotknięte są bezwzględną przyczyną odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Równie istotne jest także to, że w opisanym układzie procesowym udział sędziego Ryszarda Witkowskiego w składzie sądu rozpoznającego kasację, w której podniesiono zarzuty nienależytej obsady Sądu odwoławczego ze względu na wady w postępowaniu nominacyjnym orzekającego w sprawie sędziego, równałby się orzekaniu we własnej sprawie, ponieważ ze względu na treść zarzutów dotyczy ona wymienionego sędziego bezpośrednio. Analogicznej kwestii poświęcono obszerne wywody w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2025 r., IV KK 479/24 (KRI 1277). Odwołując się do tych rozważań i przenosząc je na grunt

niniejszej sprawy należy stwierdzić, że rozpoznający sprawę sędzia, który objął urząd w wyniku rekomendacji KRS ukształtowanej ustawą z 2107 r. nie mógłby uwzględnić argumentacji obrońcy, bowiem w ten sposób zakwestionowałiby własne „uprawnienie” do bezstronnego orzekania, zaś w wypadku podzielenia podnoszonych argumentów naraziłby się na zarzut orzekania we własnej sprawie. W opisanym stanie rzeczy wyłączenie z urzędu, co przewiduje treść art. 42 § 1 k.p.k., sędziego SN Ryszarda Witkowskiego, w perspektywie zapewnienia stronom bezstronnego i niezawisłego sądu, uznać należy za konieczne (zob. także postanowienia Sądu Najwyższego m.in. w sprawach: I KK 356/22, IV KO 145/24, V KO 76/24, V KZ 2/25, II KK 9/25, III KO 182/24, II KO 8/25, II KK 362/24 i II KB 27/23).

Kierując się powyższym, orzeczono jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł.]